तुल्यः कामं भवतु भवतः शिष्ययोः स्नेहबन्धः
कोऽयं पन्था यदसि विमुखो मन्दभाग्ये मयि त्वम् ॥'

तर्जनोद्वेजने प्रोक्ता द्युतिः—

यथा तत्रैव दुर्योधनं प्रति भीमेनोक्तम्—

'जन्मेन्दोर्विमले कुले व्यपदिशस्यद्यापि धत्से गदां,
मां दुःशासनकोष्णशोणितमधुक्षीबं रिपुं मन्यसे ।
दर्पान्धो मधुकैटभद्विषि हरावप्युद्धतं चेष्टसे,
त्रासान्मे नृपशो विहाय समरं पङ्केऽधुना लीयसे ॥'

शक्तिः पुनर्भवेत् ।

विरोधस्य प्रशमनं—

यथा तत्रैव—

'कुर्वन्त्वाप्ता हतानां रणशिरसि जना वह्निसाद्देहभारा-
नश्रून्मिश्रं कथंचिद्ददतु जलममी बान्धवा बान्धवेभ्यः ।
मार्गन्तां ज्ञातिदेहान्हतनरगहने खण्डितान्गृध्रकङ्क-
रस्तं भास्वान्प्रयातः सह रिपुभिरयं संह्रियन्तां बलानि ॥'

प्रसङ्गो गुरुकीर्तनम् ॥ १०४ ॥

यथा मृच्छकटिकायाम्—'चाण्डालः—एसो क्खु सागलदत्तस्स

रूढं प्रसिद्धम् । अनुजस्य कृष्णस्य । शिष्ययोर्भीमदुर्योधनयोः । असि भवसि । अत्र शोकाविष्टचित्तेन युधिष्ठिरस्यादरलङ्घनम् ॥ तर्जनं भर्त्सनम् । उद्वेजनं भयोत्पादनम् ॥ व्यपदिशसि अयुक्तं ख्यापयसि । अत्र भर्त्सनम् । उद्वेजनं यथा—'भो लङ्केश्वर! दीयताम्–' इत्यादि ॥ आप्ता बान्धवाः । गुरोः पित्रादेः कीर्तनम् ॥ 'एष

---

1. दुःशासनेति । दुःशासनस्य कोष्णमभिनवत्वात्कदुष्णं शोणितमेव मधु मद्यं तेन क्षीबं मत्तम् ॥
2. हराविति । कृष्णे ॥
3. शक्तिरिति । विरोधप्रशमः शक्तिरित्यर्थः ॥
4. मार्गन्तामिति । चौरादिकस्य 'मार्ग अन्वेषणे' इति धातोर्लोटि रूपम् ॥
5. हतेति । व्यापादितमनुष्यारण्ये इत्यर्थः ॥
6. कङ्कैरिति । कङ्को नाम लोहपृष्ठापरपर्यायः पक्षिविशेषः ॥
7. प्रसङ्ग इति । नाट्यशास्त्रे तु 'प्रसङ्गश्चैव विज्ञेयो वाक्यैरामर्षयोजितैः' इत्युक्तम् ॥

---

१. 'कुमारवृकोदरेण' घ. २. 'पुनर्नेपथ्ये' इत्यधिकं ख-ग-पुस्तकयोः.